

వినాయక చవితి

ఈ విషయమును కూడ అపార్థము చేసుకొనుటకు అనేక అవకాశములు గలవు. అందువలన చదువుచున్న ప్రతి పాయింటును జాగ్రత్తగా గమనించమని కోరుచున్నాము. ఒక మనిషి స్క్రమమార్గములో నడవాలంబే మనిషికి ఆధ్యాత్మిక వికాసము, వ్యక్తిత్వ వికాసము, సామాజిక వికాసము అవసరమని తెలిసిన పెద్దలు ఆ మూడు విధానములను పండుగల రూపములో తెల్పుచు, అన్నింటియందు ఆధ్యాత్మికమునకే అతి ముఖ్యమైన ప్రాధాన్యతనిచ్చారు. ఇప్పుడు మనము చెప్పుకొన్న మరియు చెప్పుకొనబోవు పండుగలన్నీ హిందూ(ఇందూ) మతములోనే గలవు. పూర్వము హిందూసంస్కృతి చాలా గొప్పగ ఉండేడిది. ప్రస్తుత కాలములో హిందూసంస్కృతినే పరాయి సంస్కృతిగా, పరాయి సంస్కృతినే హిందూసంస్కృతిగ భావించుకొను హిందువులు తయారైనారు. ఈ మామాటను మీరు నమ్మలేకపోతే, మేము చెప్పు ప్రత్యక్ష ప్రమాణమును చూచిన తర్వాత అయినా మా మాట నిజమని నమ్మగలరు. క్రీస్తుశకము 2008, 8వ నెల, 8వ తేదిన, 8 గంటల, 8 నిమిషాలకు మంచి ముహూర్తమున్నదనీ, ఆ విధముగ సంవత్సరము మొదలుకొని నెల, దినమూ అన్ని 8 సంఖ్యకావడము విశేషమనీ, అనేక దేశాలు దీనిని శుభాంశుముగా పాటిస్తున్నవనీ, ప్రపంచము మొత్తము మీద చాలా వివాహములు జరుగుచున్నాయి, చైనాలో ఒలంపిక్స్ వేడుకలు కూడా ఈ దినమే ప్రారంభిస్తున్నారనీ, టీవీ9 వారు చర్చావేదిక పెట్టి అందులో జ్యోతిష్య శాస్త్రపండితులను, సంఖ్యాశాస్త్రపండితులను కలిపి వారి చర్చను ఆగష్ట 8వ తేదిన ఉదయము 8 గంటలకు ప్రసారము చేశారు. ఆ చర్చలో ఒక సందర్భమున కలియుగము 4,32,000 సంవత్సరముల పరిమితితో ఉన్నది. ఆ సంఖ్యలో ఇప్పుడు గడచినది కేవలము 2000 సంవత్సరములు మాత్రమే, ఇంకా గడువవలసినది ఎంతో ఉన్నదని స్వయం పండితులే అన్నారు. ఆ విషయమును ప్రక్కనేయున్న మరియుక జ్యోతిష్య పండితుడు విమాత్రము ఖండించకపోగా టీవీ9 వారు కూడ తటస్థముగా ఉన్నారు. అక్కడ కూర్చొన్న ఇద్దరు జ్యోతిష్యపండితులూ, టీవీ9 వారు అందరూ హిందువులే! అయినప్పటికీ ఎవరూ పెదవి విప్పలేదు. అక్కడ కలియుగము యొక్క పరిమాణము 4,32,000 అయినపుడు, ద్వాపర యుగము 8,64,000 సంవత్సరములు గడచిపోయి, కలియుగము ప్రారంభమై 5108 సంవత్సరములు కూడ గడచిపోయి, 5109 వ సంవత్సరము జరుగుచున్నది. ఇజ్రాయిల్డేశములో పుట్టిన ఏనుప్రభువు చనిపోయి క్రీస్తుశకము ప్రారంభమై 2007 సంవత్సరములు గడచి, 2008 సంవత్సరములో 7 నెలలు కూడ అయిపోయి 8వ నెల జరుగుచున్నది. అటువంటపుడు హిందువుల ధర్మము ప్రకారము యుగముల పరిమాణ ముండగా, అందులో కలియుగ పరిమాణము 4,32,000 అన్నపుడు గడచినది 5108 సంవత్సరముల నాలుగు నెలలే అయినపుడు, క్రైస్తవ మతస్థల క్రీస్తుశకము యొక్క సంవత్సరములను చెప్పుకోవడము తప్పుకాదా! బ్రాహ్మణున్ని ప్రస్తావించి అతని పేరు దేవిద్బిన్ అని చెప్పినట్లు, కలియుగ ఆయుఃప్రమాణమును ప్రస్తావించి, క్రీస్తుశక భూతిని (గడచిన దానిని) చెప్పితే హిందూసంస్కృతిని వదలి క్రైస్తవ సంస్కృతిని చెప్పినట్లు కాదా! అక్కడన్న ముగ్గరికీ అందులో క్రైస్తవ సంస్కృతి కనిపించలేదా! వారు మాటల్లాడినది హిందూసంస్కృతియేనా?

ఇటువంటిదే మరొక ప్రత్యక్ష సత్యమును చెప్పేదను చూడండి. తైతిశకము-30, కలియుగము 5109వ సంవత్సరము, సర్వధారి నామ సంవత్సరము నెం-22, ఛైత్రమాసము నెల 1, వసంతబుతువు అని హిందూ సంస్కృతి ప్రకారము యుగాది నుండి ప్రారంభమైన క్యాలెండరును మేము తయారు చేసి జనవరి నెలతో ప్రారంభమైన క్యాలెండరు వద్ద, అది మన దేశ సంస్కృతికాదని, యుగాది నుండి ప్రారంభమైన మా క్యాలెండరును ఉచితముగా పంచితే, మహానందిలో పరమత ప్రచారమని క్యాలెండరును టీవీలో దగ్గరగా చూపి, వరుసగా మూడు రోజులు ప్రసారము చేసిన టీవీ9 వారికి మేమూ మా క్యాలెండరూ క్రైస్తవముగా కనిపిస్తే, తమ ఎదురుగా క్రైస్తవశకములోని 2000 సంవత్సరములను కలియుగములో గడచిన సంవత్సరములుగా చెప్పువారు హిందువులుగా కనిపించారా? హిందూ ధర్మమును చెప్పువారిని క్రైస్తవులుగా, క్రైస్తవమును చెప్పువారిని హిందువులుగా టీవీ9 వారు ప్రచారము చేయడము చూస్తే మీకేమనిపి స్తుందో యోచించండి. టీవీ9 వారు యుగాది నుండి ప్రారంభమైన మా క్యాలెండర్సు పరమత ప్రచారమని టీవీలో క్లోసప్టలో చూపించగా,

దానిలోని వాస్తవమొంత అని యోచించకుండానే కొండరు హిందువులు మా క్యాలెండర్లను అనంతపురము జిల్లా గుంతకల్లులో నిష్పుపెట్టి కాల్చేశారు. మెర్గైన సమాజము కొరక టీవీ9 అనువారు అసత్యమును ప్రసారము చేయవచ్చునా? ఇదంతయు చూస్తే హిందువులు హిందూత్వమును గుర్తించలేని గ్రుడ్డివారుగా ఉన్నారో లేదో మీరే యోచించండి.

ఇంకొక విషయమును చెప్పేదను చూడండి. పంచాంగము, నవ గ్రహములు, జ్యోతిష్యము పూర్వము నుండి హిందువులు కనుగొన్నవి, హిందువులు లెక్కించునవి. హిందువులు కర్మ సిద్ధాంతమునుసరించి గ్రహచారముండునని ఆధ్యాత్మికములో కూడ చెప్పుకొన్నాము. అటువంటిది క్రీస్తుశకము 2008, 8వ నెల, తేదీ 8 ప్రకారము హిందువులకు మంచిదినమెలా అయినది. ఆ మూడు 8 లు ఒక్కమారు కలిసి రావడము క్రిస్తువులకు మంచిది కావచ్చునేమో కానీ, హిందువులకు ఆ దినమెలా మంచిదైనది? జ్యోతిష్యశాస్త్రము ప్రకారము ఆ దినమునకు ఏ ప్రత్యేకత లేదు. అటువంటపుడు ఆ దినమును గూర్చి ప్రత్యేకముగా టీవీ9 ప్రచారము చేసి మాట్లాడడము క్రిస్తువశకము 2008 ని గురించి పొగిడినట్లు కాదా? హిందువుల పంచాంగము ప్రకారము ఇది 8వ సంవత్సరమూ కాదు, 8వ నెలా కాదు, 8వ దినమూ కాదు. అటువంటపుడు క్రిస్తువుల మూడు ఎనిమిదులను గురించి మాట్లాడువారు హిందువులైతే, మేము భగవద్గీత ప్రకారము జ్ఞానమును చెప్పుచూ, యుగాది నుండి క్యాలెండరును తయారు చేసినవారము, పరమతస్థలమా? మా యుగాది క్యాలెండరును చించినవారు, కాల్పినవారు, క్రిస్తువులదని చూపించిన టీవీ9 వారు, వారి ఇళ్ళలో జనవరి నుండి ప్రారంభమైన క్యాలెండరును ఉంచుకోవడము సమంజసమా? జనవరి 1వ తేదీని క్రొత్త సంవత్సరమని సంతోషపడువారు, ఆ రాత్రికి టీవీలలో చూపువారు పరమతమును అనుసరించినట్లు కాదా? ఇట్లు అడుగుచూ, వివరిస్తూ పోతే హిందూమతములో దైవజ్ఞానము సన్మగిల్లిపోయి, హిందువులు తమ సంస్కృతిని, తమ జ్ఞానమును గుర్తించలేని స్థితిలో లేరని తెలియు చున్నది. అటువంటి స్థితినుండి హిందువులు బయటపడుటకు, హిందూ సంస్కృతికి అద్దముపట్టి పండుగలను వివరిస్తూ వచ్చాము. సామాజిక స్ట్రోపును కలుగజేయు నాగులచవితిలో కూడ భక్తిని పెంపిందించుకొమ్మని చెప్పాము. అదే కోవలో సామాజిక స్యాయమును, నీతిని చూపు వినాయకచవితిలో కూడ భక్తిని పెంచుకొమ్మని తెలుపు చున్నాము. నాగుల చవితి సమాజమునకు ఆరోగ్యమును అందించు సూత్రమును తెలియజేయగా, వినాయకచవితి సమ సమాజమును నెలకొల్పు అంశమును తెలుపునడై ఉన్నది. సమాజమునకు గొప్ప సందేశమునిచ్చు వినాయక చవితిని గురించి తెలుసుకొందాము.

మనము ప్రతి సంవత్సరము ఆగష్ట, సెప్టెంబరు మాసాలలో వచ్చు వినాయకని పండుగను ఎంతో ఉత్సాహముతో జరుపుకుంటాము. ఈనాడు ఇందూ (హిందూ) ప్రజలలో ఎంతో గాఢముగా నిలిచిపోయిన ఈ పండుగను గురించి ఇతర మతస్థుల విమర్శలు కూడా ఎన్నో గలవు. అటువంటి విమర్శకులు మాపద్ధకు వచ్చి “మీరు ఎంతో ఖచ్చితముగా సత్యమైన విషయములు తెలుపుచున్నారు గదా! అటువంటపుడు మీరు మా ప్రశ్నలకు సమాధానమిస్తారా” అని అడిగారు. అందులకు సమాధానముగా మేము ఆధ్యాత్మికములో సత్యమైన జ్ఞానవిషయాలనే తెలుపుచు జీవితమును సాగించాలనుకొన్నాము. కావున మీ ప్రశ్నలకు జవాబులు నాకు తెలిసి ఉంటే తెలుపగలను, లేకపోతే నాకు తెలియదని చెప్పగలను అడగండి అని తెలిపాము. అపుడు వారు అడిగిన మాటలిలా ఉన్నవి.

1)ఇందూమతములో విష్ణువుర పండుగ అని చేస్తున్నారు కదా! విష్ణువురుడు అంటే విష్ణుములకథిపతియని కదా అర్థము. విష్ణుములంటే అడ్డంకులు, ఆటంకములు అని కదా అర్థము, అటువంటి ఆటంకములకు అధిపతియై, ఆటంకములు కలుగజేయవానిని శత్రువుగ భావించి దూషించాలి, కానీ పూజించడమొందుకు? చెడ్డ చేయువాడు బలమైనవాడైతే వానిని

ఎవరు వ్యతిరేఖించక పొగిడినట్లు, మీరు చేయు భక్తి కూడ విష్ణుశ్వరుడు విష్ణుములు కలిగిస్తాడని భయపడి, భయముతో పూజ చేయు చుస్తుట్లున్నది. కానీ భక్తితో కాదని తెలియుచున్నది దీనికి మీరేమంటారు?

2) ఎంతో భక్తిగ, మరి ఎంతో ఖర్షుతో ఎంతో అందముగ తయారు చేసుకొన్న విష్ణుశ్వరుని ప్రతిమలను మిగులభక్తిగ పూజించుకొని, ముందు రోజు చూపిన భక్తినంతటిని ఏటిలో కలిపి, విష్ణుశ్వరున్ని నీటిలోనికి విసిరి వేయడము మంచిదా? ఇక చాలు నీ సహవాసము అన్నట్లు వినాయకున్ని నీటిలోనికి త్రోసి చేతులు దులుపుకోవడము భక్తి అంటారా?

3) పదిరూపాయలు పెట్టి దైవజ్ఞానము తెలుపు గ్రంథము కొనుక్కోప్ప దానికి బాధపడు వారిని మీరెందరో చూచివుంటారు. అటువంటి వారు సహితము వేలు ఖర్షుపెట్టి వినాయక ప్రతిమలు చేసి వాటిని విరగగొట్టి వారి డబ్బును వృథా చేసుకొనుచున్నారు. కొందరు బలవంతముగా ప్రతిమల ఖర్షుకని ఇతరులనుండి డబ్బును వసూలు చేయుచున్నారు. ఇలా బలవంతముగ వసూలు చేయడము బలవంతపు భక్తి కాదా?

4) ఒకే రకముగ, ఒకే పద్ధతిగ, ఒకే విధముగ అవయవములు కల్గి పుట్టిన మనము, ఒకే దేవుని బిడ్డలమని మరచి, మతద్వేషములను పెంపాందింపజేసుకొను అధ్యాయములో వినాయక పండుగను ఉపయోగించుకొనుచున్నాము. జ్ఞానమును పొందిన యోగులుగ మీరేమంటారు?

ఈ విధముగ అడిగిన వారికి వినాయక చవితి పండుగ రహస్యము మేము చెప్పవలసి వచ్చినది. వారి ప్రశ్నలకు సరైన జవాబులు అందిప్పక పోతే, వారి హృదయములో వినాయక పండుగ మీద ఉన్న భావము మార్చలేము. మనకు గొప్పఘేసపుటికి అడుగువారికి చిన్నదిగనే కనిస్తుంటుంది. కావున నిజార్థాన్ని చెప్పక తప్పదు కావున ఇలా చెప్పాను. ప్రపంచ పుట్టుక సమయములో మతములు అనుసవి లేవు. దేవుళ్ళను వారూ లేరు, దేవుడొక్కడను విషయము అందరికి తెలుసు. కొంత కాలమునకు అటువంటి అవగాహన మనమ్యలలో క్షీణింప మొదలించినది. ఆ సమయమున తత్త్వవేత్తలెన మహాత్ములు కొందరు యోచించి, అజ్ఞాన బీజమును తీసివేయుటకు, దైవత్వమును గూర్చి ప్రచారము చేయబూనినారు. దేవునికి రూపములేదు, కావున ముక్కు ముఖములేని రాయిని (లింగమును) గుర్తుగా పెట్టి, దేవుడు ఇట్లుంటాడని రూపములేని వానిగా బోధించారు. ఆయనకు (దేవునికి) పేరులేదు, కావున ఈశ్వరుడని పిలిచారు. ఈశ్వరుడనగా అధిపతియని అర్థమేకాని పేరుకాదు. ఇట్లు సర్వమునకు అధిపతియైన వాడొకడున్నాడని రూపములేని గుండును చూపించి, తెలియకుండ పోయిన దైవత్వమును గురించి ఆనాటి పెద్దలు తెలియజేశారు.

ఇట్లు జ్ఞానరీత్యానే కాక, సంఘరీత్యా కూడ రెండు విధముల మానవున్ని నడిపించుటకు ఆనాటి పెద్దలు కృపి చేశారు. ఈనాడు మనము ‘సామేత’ అను పదమును ఆనాడు ‘సమత’ అనెడివారు. పెద్దలమాట మారనిదనీ, నిజమనీ, చెడని వాక్యమనీ చెప్పుటకు సమానముగా “పెద్దలమాట పెరుగుస్తము మూట” అనుట నేటికీ కలదు. పెద్దలమాటకు సమతగా పెరుగుస్తపు మూటను వాడినారు. సమత అంటే సమానమని అర్థము. అట్లే “చింత లేనమ్మకు సంతలో నిద్రపచ్చ” అనుట కూడ గలదు. చింత లేనమ్మకు సంతలో నిద్రకు సమానముగా (సమతగా) పోల్చి చెప్పడమన్న మాట. ఇటువంటి సమత అను పదము కొంతకాలమునకు పలుకడములో ‘సామత’ గా మారినది. అట్లే మరి కొంతకాలమునకు సామత పోయి ‘సామేత’ గా మారిపోయి నేడు మన ముందరున్నది. ఇటువంటి ముఖ్యమైన సామేతలను ఎన్నిటినో పూర్వము మానవుని సంఘములో సక్రమముగా సడుపుటకు పెద్దలుంచారు. ఆ విధానము ప్రకారమే సమాజములోని ఒక చెడును తీసివేయడానికి సమాన పోలికతో, సంఘములో బలహీనుని ఎలుకగా పోల్చి, బలవంతుని ఏనుగుగా పోల్చి చెప్పేడివారు. బలవంతుడు బలహీనునిపై పెత్తనము చెలాయించి పీడించడమును “ఎలుకపై ఏనుగు స్వారీ చేసినట్లు” అని సామేతను అనెడివారు. ఇది సంఘవిట్రోహ చర్య కావున ఇది మంచిదికాదనీ అందరికి తెలియునట్లు, నోటితో

చెప్పడమే కాకుండా దృశ్యరూపముగా కంటికి కనిపించెది కార్యక్రమముగా చూపించెది వారు. ఒక చిన్న ఎలుకను ఉంచి, దానిమీద పెద్ద ఏనుగును ఆసీనమైనట్లు చేసి, అది అందరికి తెలియునట్లు ఊరంతా ఊరేగించి, చివరకు ఈ పద్ధతి మంచిదికాదన్నట్లు ఆ దృశ్యమును నాశనము చేసెడివారు. వారు ఆ దినము మట్టితో చేసిన బొమ్మలను అగ్నిలోవేసి కాలిస్తే ఇంకా గట్టిపడి చెక్కు చెదరకుండావుంటా యని, నీటిలో అయితే పూర్తిగా కరిగిపోతాయని నీటిలో ముంచెడివారు. నీటిలోనికి వేసిన తర్వాత ఆ దృశ్యము తొందరగా నాశనమగుటకు నీటిలో వేయకముందే ఆ బొమ్మకు కాళ్ళు, చేతులు విరగగొట్టి పూర్తి నీటిలో కలిసిపోయేటట్లు చేసెడివారు. ఇది ఆనాటి సంఘ సంస్కరణ నిమిత్తమైన ఆచరణ. ఈ కార్యము ప్రతి సంవత్సరము ఒక ఆచరణగా చేయడము నేటికి మిగిలివున్నది. కానీ అర్థము మాత్రము తెలియకుండా పోయినది. ఒకరు చేస్తూ ఉంటే ఇంకాకరు ఆ ఆచరణ చేయడమే నేడు తెలిసిన విధానము, అంతే తప్ప అర్థమును గూర్చి ఎవరూ ఆలోచించడము లేదు. ఒక మతస్థులు చేయుచున్న ఆచరణ పూర్వము గొప్ప భావముతో పెట్టినదని ఆ మతస్థులకే తెలియనపుడు, ఇతర మతస్థులు అపోర్థము చేసుకోవడములో తప్పులేదు. కానీ నిజమైన అర్థమునూ, ఆచరణనూ తీసుకొన్నపుడు అందులో విమర్శించునది ఏమీలేదు. ఎవరూ విమర్శించలేదు, అసలైన అర్థము తెలిసినపుడు అన్ని మతస్థుల మద్దతు లభిస్తుంది.

మేము ముందే చెప్పాముగా! పూర్వము మతమను పేరు లేని ప్రజలకు దేవుడొక్కడను భావముందేదనీ, దేవునికి రూపము, పేరులేదను గుర్తింపుకే రాతిలింగమును ఉంచినారనీ, అయిపుటీకి కాలక్రమమున ధర్మములు అధర్మములుగా మారునను గీతావాక్యానుసారము, కొంత కాలమునకు మానవులలో ఆజ్ఞానవశమున ఏకత్వము పోయి, మేము మీరు అను గుంపులుగ చీలిపోయిన వారికి కూడ పేర్కుండేవి. అట్లు కొంత కాలమునకు ఏర్పడిన గుంపులే వైష్ణవులు, శైవులు. పూర్వము వైష్ణవులు, శైవులు సాంప్రదాయములను ఏర్పరుచుకొని, ఇవి మా సాంప్రదాయములు అనుచు, వాటి భద్రత కొన్ని పురాణములను వ్రాసి, అవి ప్రజలండరికి తెలియనట్లు చేసి, వారి సాంప్రదాయములను భద్రము చేసుకొన్నారు. అటువంటి పురాణములలో శైవుల సంబంధమైన “శివపురాణము” పుట్టినది.

ఇట్లు శైవమేర్పడు రెండువేల సంవత్సరములకు ముందే సమాజ ములో చెడును ఏనుగుగా, ఎలుకగా చూపించి నీటిలో ముంచివేయు ఆచరణ గలదు. ఆ ఆచరణ చేస్తూ చేస్తూ పెద్దలు చనిపోతూరాగ, చిన్నలు వారిననుసరిస్తూ చేస్తూ, చివరకు ఎందుకు ఈ కార్యక్రమము చేస్తున్నామను నది ఎవరికి తెలియకుండా పోయినది. అర్థము ఇది అని తెలియక ఎంతో మంది కలిసి ఆనందముగా ఎలుకను ఏనుగునూ ఊరేగిస్తున్నాము. ఇదేదో గొప్ప భక్తి కార్యమనుకొని ఆ ఏనుగాకారానికి ప్రొక్కను మొదలిడినారు. అట్లు శైవముధ్వవించు దినములకే ఎలుక ఏనుగు బొమ్మలను ప్రొక్కుఫారు గలరు. కనుక శైవులు శివపురాణములో ఎలుకకు ఏనుగుకు విశిష్టత కల్పించి, ఏనుగు తల కల్గినవాడు వినాయకుడనీ, పొర్వతి కుమారుడనీ ఉన్న భక్తిని ఇంకాంత ఎక్కువగునట్లు మంచిపనియే చేశారు. అప్పటినుండి ఏనుగు బొమ్మపోయి ఏనుగు తలమాత్రమున్న వినాయకుని బొమ్మలు చేయువారు ఎక్కువైనారు. డబ్బు భర్యుపెట్టి పూజించువారు ఎక్కువైనారు, కానీ నీళ్ళలో వేసి త్రాక్కే పూర్వ ఆచరణను మాన్చించలేక పోయారు. ఈ విధానమును మాన్చించలేని పెద్దలు వినాయక నిమజ్జనమును నీటిలోనే చేయుచున్నా మన్నారు. నిమజ్జనమనగా స్నానమని అర్థము కానీ విరగగొట్టడము, పూజించిన దేవున్ని కాలదన్నడము కాదని తెలియాలి. మీరడగిన మొదటి ప్రశ్నలో విష్ణుము కలిగించు విష్ణువురున్ని దూషించాలి, కానీ పూజించ కూడదన్నారు కదా! అసలుకు విష్ణువురున్ని దూషించడానికి ఆయన మనకే విష్ణుముగానీ, ఏ చెడ్డగానీ చేయలేదు కదా! అందువలన ఆయనను దూషించ వలసినది లేదు. భక్తి కలిగి విష్ణువురుని పూజించడములో తప్పులేదు, కానీ పూజించిన వానిని పూజించినట్లే ఉంచుకొని ఉంటే బాగుండేది. నీటిలో పారవేయడము మంచిది కాదు. ఒకమాటకొస్తే దానిని దూషించుటకు, పూజించుటకు కాక

సంఘములోనున్న అన్యాయము ను బహిర్గతము చేయడానికి ఊరేగింపుయనీ, అట్లే దానిని లేకుండా చేయవలయునను ఉద్దేశమే ఆ బొమ్మును నీటిలోమంచి నాశనము చేయడమనీ అందరూ తెలియవలెను.

మీరడిగిన మరొక ప్రశ్న ప్రకారము బలవంతముగా డబ్బు వసూలు చేసి ఉత్సవము చేయడము పద్ధతికాదు. భక్తిలో కూడ అది బలవంతపు భక్తి అగును, కానీ మనస్సార్థి భక్తికాదు. ఇష్టము లేకుండా ఇచ్చినవారు అడిగిన వారినేకాక, విఫ్ఫేస్సుత్వరున్ని కూడ నిందించుటకు అవకాశము గలదు. అందువలన ఇంకొరితో డబ్బు వసూలు చేయడము మంచిది కాదు.

పూర్వకాలములో సమత అను పదము సామతగా మారి చివరకు సామెతగా మారినట్లు, ఆ రోజు పెద్దలుంచిన సంఘసంస్కరణ పద్ధతియైన ఎలుక ఏనుగు ఊరేగింపు నేడు భక్తిరూపముగా మారిపోయినది. పురాణముల ప్రభావము వలన ఏనుగు రూపు కాస్త వినాయకుని రూపుగా మారినప్పటికీ ఆచరణ పూర్తి మారక పూర్వాచరణే చేయుటవలన ఇతర మతస్థులైన కొందరిచేత విమర్శింపబడుచున్నది. ఆచరణను పూర్తి భక్తి భావముగా మార్చుకున్నసూ ఘరవాలేదు, లేక ముందుమాదిరే సంఘరీత్యా పెట్టుకొన్నా ఘరవాలేదు. కానీ అటు ఇటు కాక చేయుచున్న పనికి అర్థము తెలియకపోవడము వలన ఇతర మతములచేత, చూచువారిచేత విమర్శింప బడు కార్యమైనది. వినాయకుని నిమజ్జనము (స్నానము) అను పేరుతో చిన్న చిన్న బొమ్మలను నీటిలోనికి విసురుచుండుట చూస్తే, నిజముగా భక్తి అనిపించదు. సరదాగా చేయుచున్న పనిగా కన్చిస్తున్నది, కానీ పూర్తి భక్తిగా కనిపించుపనిగా తోచడము లేదు. ఊరేగింపులందామా? కొన్ని చోట్ల పీర్లపండుగ మాదిరి త్రాగి చిందులు చేయడము, కర్మసాములు చేస్తూ పోవడము చూస్తే అల్లరి సాంప్రదాయమేగానీ, అర్థసాంప్రదాయము కాదనిపిస్తుంది. ఆనాడు మనపెద్దలు సమాజములోని చెడును తీసివేసి సమ సమాజమును స్థాపించుటకు చేసి చూపిన దానిని అర్థము చేసుకోలేక, వారి అర్థమును తుంగలో త్రాక్షి మన ఇష్టమైచ్చినట్లు మనము వినాయక చవితిని చేసుకొనుచున్నాము. ఇటు చదువుకొన్నవారు, అటు చదువులేని వారు మూడుముగా పెద్దల ఉద్దేశమును మట్టిలో కలిపివేసి అర్థరహితమైన వినాయకచవితిని చేస్తున్నారు.

ఇక్కడ ముఖ్యముగ చెప్పుకోవలసినదేమనగా! కృష్ణుడు భగవంతు దైనా, దేవుని అంశ కృష్ణునిగా భూమిమీదికి వచ్చి మన జీవితముల సారాంశమైన భగవద్గీతను చెప్పినా, భగవంతుడుగానీ, భగవద్గీతగానీ నేటి మానవులకు గొప్పగ కనిపించక, భగవంతుని పుట్టిన రోజు పండుగైన కృష్ణాష్టమిని చేయక, దాని స్థానములోనికి వినాయక చవితిని తెచ్చి పెట్టుకొన్నారు. కృష్ణాష్టమి పదకొండు రోజుల పండుగని ముందే చెప్పుకొన్నాము. అంతేకాక కలియగ ప్రారంభములో పెద్ద ఎత్తున చేయు వీధి పండుగ కృష్ణాష్టమి ఒక్కటేసని కూడ చెప్పాము. మాయా ప్రభావము చేత ఒక్కరోజు చేయు వినాయకచవితి పదకొండు రోజులైంది. పదకొండు రోజులు చేయు కృష్ణాష్టమి ఒక్కరోజుకు పరిమితమై పోయినది. అంతేకాక పూర్వము కృష్ణాష్టమి పండుగ ముగింపు దినము భాద్రపదమాస శుక్లపక్ష చవితిరోజు అగును. సరిగ ఆ దినమునే వినాయక చవితిగా లెక్కించడము వలన, కృష్ణాష్టమి ముగింపు పదకొండవ దినమునకు అటంకమేర్పడినది. ఈ విధముగా కృష్ణాష్టమికి ఆటంకముగా వినాయకచవితి రావడము వలన హిందూ (ఇందూ) సంస్కృతిలోని ముఖ్యమైన కృష్ణాష్టమి పోయి, ముఖ్యము కాని వినాయకచవితి వచ్చి చేరిపోయినది. కృష్ణాష్టమి ముగింపు దినమైన పదకొండవ దినమే వినాయకచవితి ప్రారంభమగుల వలన, కొందరు వినాయకచవితిని వదలలేక కృష్ణాష్టమిని ఒక్కరోజు పండుగగా కుదించి, శ్రావణ బహుళ అష్టమి రోజు మాత్రము కృష్ణాష్టమిని చేయుటకు మొదలు పెట్టారు. అలా చేయడము వలన మనము మన ముఖ్యమైన సాంప్రదాయము తెలియకనే వదలకొన్నట్లయింది. ఆ విధముగా సంవత్సరములో ఒక్కరోజు పండుగగా కృష్ణాష్టమి మారిపోయి కొంతకాలము గడువగా, కాలక్రమమున ఆ ఒక్కరోజు పండుగను కూడ మరచిపోయి,

కృష్ణాష్టమి అంటే ఏమిటో తెలియనిస్థితికి మనము వచ్చాము. ఇంకా విశేషమేమంటే కొన్ని ప్రాంతము లలో కృష్ణదు పెరిగిన కులమైన యాదవులకు (గోల్వారికి) కూడ కృష్ణాష్టమి గురించి తెలియకుండా పోయినది. సాక్షాత్తు దేవుడు అవతరించి భగవంతునిగా వచ్చిన మొదటి దినమైన కృష్ణాష్టమి, నేడు ఆదరణలేనిదై, అర్థములేనిదై, ఆచరణలేనిదై పోయివుంటే, దైవత్యముకాని ఒక సమాజ శ్రేయస్సు విషయము, మాయబలము వలన దైవస్థానమును ఆక్రమించి అందరివేత ఆదరణ పొందుతూ, అందరిచేత ఆచరింపబడుచున్నది. ఈ విధముగా సమాజములో వినాయకచవితి వీధిపండుగగా మారిపోవడము, అంతేకాక పదకొండు రోజుల పండుగగా మారిపోవడము, కృష్ణాష్టమి అన్ని విధములుగ ఆదరణలేకపోవడము మాకు చాలా బాధకల్గించిన విషయము. నాకే కాదు ప్రతి హిందువు (ఇందువు) బాధపడవలసిన విషయము. ప్రతి ఒక్కరు వెనుతిరిగి చూచుకోవలసిన విషయము.

ఇందూ (హిందూ) ధర్మములకు పూర్వోభవము రావాలంటే, ఇందుత్వము అందరికి అమోదయోగ్యము కావాలంటే, ఈనాటి ఆచారము లను మానుకొని, ఆనాటి ఆచారములను అమలు చేయాలి. ఇంత చెప్పినా కొందరు మొండిగ వాదిస్తూ, వినాయకచవితి కూడ హిందూ ధర్మములకు సంబంధించినదే కదా! పార్వతీదేవికి, శివునికి పుట్టినవాడే కదా! వినాయకుడు అని అడుగవచ్చును. నేను మొదటినుండి మనకు శాస్త్రమే ఆధారమని చెప్పుచునే ఉన్నాను. పార్వతి, వినాయకుడు భగవద్గీత కంటే ముందు వ్యాసునిచేత ప్రాయబడిన ఒక పురాణగాథ నుండి వచ్చినవారు. వినాయకుని పుట్టుకే అశాస్త్రియము, ప్రకృతికి విరుద్ధము అవుతుంది. తండ్రికి తెలియకుండ కొడుకు పుట్టడమేమిటని ఎవరైనా ప్రశ్నించినా, తండ్రి సంబంధము లేకుండ తల్లి కొడుకును ఎలా పుట్టించుకొన్నదని ఎవరైనా అడిగినా, మనము సరియైన శాస్త్రబద్ధమైన సమాధానము చెప్పలేము. అలా పుట్టినవాడు తల్లి కొడుకే అగును, కానీ తండ్రి కొడుకు కాదు. తల, మొండెములు వేరువేరుగా ఉన్న నరసింహస్వామి, వినాయకుని కథలు పురాణములే అగును. కానీ శాస్త్రబద్ధమైన చరిత్రలు కావు. కవలు సృష్టించిన కథలను విడచి వాస్తవ చరిత్రగల విషయమునే స్నీకరించవలెను. నాగుల చవితికి శాస్త్రియత కలదు. అలాగే వినాయకచవితికి శాస్త్రియత గలదు. ఈ రెండూ సమాజ శ్రేయస్సుకు సంబంధించినవని తెలియుచుండినా, శాస్త్రియతను వదలి నాగులచవితికి, వినాయకచవితికి అశాస్త్రియతను అంటగట్టుకూడదు.

కొందరు హిందూ (ఇందూ) మతమును రక్షించుతామని, హిందూ ధర్మములను కాపాడుతామని చెప్పుచు, హిందూధర్మరక్షణ అను నినాదముతో కొన్ని పేర్లు గల సంఘములను స్థాపించుకొని, వారి ఆధిపత్యము కొరకు హిందూ ధర్మములను భక్తించుచున్నారు. అటువంటి వారికి హిందూ ధర్మములంటే ఏమిటో, అవి ఎట్లుంటాయో కూడ తెలియదు. అటువంటి వారా హిందూ ధర్మములను కాపాడేది? అటువంటి సంస్కలు ఇతర మతముల మీద దౌర్జన్యము చేస్తూ హిందుత్వము శాంతి స్వరూపమైనది కాదు అనుసట్లు చేయుచున్నారు. అటువంటివారు తమ పేరు ప్రభ్యాతుల కొరకు మాలాంటి వారిని కూడ అవమానిస్తున్నారు. అటువంటివారిని లెక్కచేయక, ఇందూ ధర్మముల ప్రకారమే జ్ఞానము తెలిసినవారు ప్రవర్తించాలి. భగవద్గీత తెలిసిన తర్వాత పురాణములను ప్రాసిన వ్యాసుడే తాను పురాణములను ప్రాసి తప్పు చేశానని బాధపడి పశ్చాత్తాపముతో కృంగిపోయాడు. ప్రాసిన వ్యాసుడే బాధపడితే, ఆ విషయము తెలియక మనము ఆ పురాణముల ఆధారముతోనే నాగులచవితి, వినాయకచవితి ఇష్టేనుసారము చేస్తే మనము దైవద్రోహము చేసినట్టే. అసలైన హిందూ ధర్మములను కించపరిచినట్టే. అందువలన అధర్మములైన పద్ధతులను వదలి ధర్మములైన పద్ధతులనే ఆచరించాలి. ఆ ప్రయత్నములో వినాయక చవితిని వదిలివేసి కృష్ణాష్టమిని పదకొండురోజులు జరిపితే వినాయకచవితిని చేసుకొను అవకాశము లేకుండ పోవును. పదకొండవ రోజు వినాయకచవితి అగును. ఆ దినమున కృష్ణదు పందిరిలో ఉండుట వలన వినాయకునికి పందిరే ఉండదు. అందువలన భగవంతుని పండుగ కోసము భగవంతుడు కాని వినాయకుని పండుగను వదలివేసినా తప్పులేదు.

భూమిమీద చాలామందికేకాక ఒక విధముగ అందరికి తెలియని రహస్యమొకటి కలదు. అదియే దేవుని పాలన. దేవుని పాలనలో మహా భూతములు, భూతములు, ఉపభూతములు పాత్రధారులుగా ఉండి భూమి మీద పాలన సాగించుచున్నవి. ఈ విషయము భగవద్గీతలో శాస్త్రబద్ధముగా కలదు. దేవుడు ఏమీ చేయడు, చేయునదంతా మూడు రకముల భూతములే. దేవునికి వ్యుతిరేఖమైన పనులు చేయువారి మీద భూతముల ర్ఘ్ణి ఉండునని కూడ ఒక గ్రంథమందు వివరముగా చెప్పుడము జరిగినది. దేవతల దర్శనార్థము పోవునపుడు, వచ్చునపుడు పాల్గొన్నపుడు, పెళ్ళిళ్ళలకు పోవునపుడు, వచ్చునపుడు ఎక్కువగా ప్రమాదములు జరుగుటకు భూతములే కారణమని కూడ చెప్పాము. ప్రతి సంవత్సరము వినాయకచవితి పండుగలలో వినాయక నిమజ్జన సందర్భములో చాలా ప్రదేశములలో ఒకరు, ఇద్దరు లేక ముగ్గరు ప్రమాదవశాత్తు చనిపోవడము జరుగుచున్నది. ప్రతి సంవత్సరము అలా జరుగుచున్నా ఎందుకిలా జరుగుచున్నదని ఎవరికీ అర్థము కావడము లేదు. అది భూతముల పని అని ఎవరికీ తెలియడము లేదు. వినాయకచవితి సందర్భములో దేశము మొత్తము వేలాదిమంది చనిపోతున్నారు. భూతములనుండి వచ్చు అటువంటి ప్రమాదములు లేకుండ పోవాలంటే పంచభూతములకు ఇష్టములేని వినాయకచవితిని మానివేసి, భూతములకు ఇష్టమున్న దేవుని ఆరాధన అయిన భగవంతుని జన్మదినమును పండుగగా చేసుకోవడము మంచిది.

అన్నిటిని గమనించిన తర్వాత ఈ గ్రంథమును చదివిన ప్రతి ఒక్కరు, కృష్ణాష్టమిని చేయటకు, అందరికంటే ముందుగా మొదలు పెట్టండి. కృష్ణాష్టమిలో వినాయకచవితివలె ఖర్చు ఉండదు, ప్రమాదము ఉండదు. ప్రతి సంవత్సరము ప్రతిములను కొను అవసరము లేదు. ఇంటిలోని ప్రతిమను వీధిలో పెట్టి, పదకొండురోజులు ఉత్సవములు చేసి ఆ ప్రతిమను తీరిగి ఇంటిలో పెట్టుకోవలెను. ఎట్టి పరిస్థితిలోను కృష్ణ ప్రతిమను నీటిలో నిమజ్జనము చేయడముగానీ, ఎక్కడైనా పారవేయడము గానీ జరుగుకూడదు. చివరిరోజు ఊరేగింపు తర్వాత కృష్ణ ప్రతిమను ఇంటిలోనే పెట్టుకోవాలి. వినాయకచవితి సమయములో చందాల వసూళ్ళే ఎక్కువగా జరుగుచున్నవి. అందులో వినాయక భక్తికంటే డబ్బుల వసూళ్ళ ముఖ్యపాత్ర పోషిస్తున్నవి. ఇవ్వడానికి స్థోమతలేని వారివద్దకూడ బలవంతముగా డబ్బులు వసూలు చేయడము జరుగుచున్నది. కృష్ణాష్టమిలో అటువంటి విధానముండదు. వర్షానికి తడవని విధముగా పందిరిని ఏర్పాటు చేసి అందులో కృష్ణప్రతిమ పెట్టి, కొబ్బరి కాయకొట్టి ఆరాధిస్తే చాలు. కృష్ణని ముందర వినాయకుని పందిరిలో పెట్టినట్లు సినిమా పాటలను పెట్టుడముగానీ, కాలక్షేపమునకు జూదమాడడముగానీ మంచిది కాదు. కర్ణాటక ప్రాంతములో ప్రతి వినాయక పందిరిలోను జూదమాడడము అలవాటుగా ఉన్నది. అటువంటి పనులు కృష్ణప్రతిమ ముందర చేయకూడదు. కృష్ణపందిరిలో పదకొండురోజులు ప్రత్యేకముగా గీతా పరనము జరుగునట్లు ఏర్పాటు చేయవలెను. అదియు గాయకులు గానము చేసిన భగవద్గీత రికార్డు పెట్టుకూడదు. శుచిశుభ్రతలతో ఎవరైనా గీతను ఉదయము, సాయంకాలము పరించవలెను. కృష్ణని పందిరిలో వేద మంత్రములు నిపేధము. కృష్ణని పూజలో వేదమంత్రములను వాడకూడదు. మంత్రరహితమైన సాధారణ పూజ చేయడము మంచిది. మత్తు పానీయములు త్రాగినవారు కృష్ణప్రతిమవున్న పరిసర ప్రాంతములోనికి పోకూడదు. పోయినా అప్పుడు ఏమీకాదు, కానీ తర్వాత వాని ఆరోగ్యములో ఎంతో తేడావచ్చును. నయముగాని రోగములు తగులు కొనును. రోగములు కూడ భూతములే కావున, భూతములు కృష్ణన్ని అనగా భగవంతున్ని కించపరచిన వానిని వదలవు. ఇప్పటికే భగవంతున్ని వదలి ఇతర దేవతలను ఆరాధించువారిని ప్రమాదములలో చిక్కుకొనునట్లు గానీ, ఆరోగ్యములో అనేక సమస్యలు వచ్చునట్లుగానీ భూతములు చేయుచున్నవి. అందువలన వారి కోపమునకు గురికాకుండ అన్యదేవతలను వదిలి కృష్ణాష్టమిని చేసిన వారికి దేవుని పాలనలో పాత్రధార్మున భూతములు సహకరించును. భగవంతుడు చెప్పిన జ్ఞానమును తెలుసుకొంటే, శరీరములో రోగములుగా వున్న భూతములు కూడ అటువంటి వారిని గౌరవించి తమ రోగములను వానికి లేకుండాచేయును. అంతేకాక నేడు జరుగు ప్రకృతి వైపరీత్యములు చిన్నదాని నుండి పెద్దదానివరకు అన్నియు దేవుని పాలకులైన భూతముల వలననే జరుగుచున్నవి. కృష్ణాష్టమిని భక్తితో చేయట వలన ఆ ప్రాంతములో ప్రకృతి

(భూతముల) వైపరీత్యములు తగిపోవును. వర్షము కూడ భూతముల వలననే వచ్చుచున్నది. అందువలన భగవంతుని భక్తి కళ్యాయిన్న ప్రాంతములో వర్షములు సుక్రమముగా కురియును. ఇదంతయు కవిత్వము కాదు, సగ్గుస్త్యము. భూతములంకే ఏమిటో, దేవుని పాలన అంటే ఏమిటో, ఎవరికీ తెలియదన్నాము కదా! ఆ విషయములు తెలియాలంటే మేము రచించిన “దయ్యాల-భూతాల యదార్థసంఘటనలు” అను గ్రంథము వదివితే దేవుని పాలన అంటే ఏమిటో, భూతములు అంటే ఏమిటో తెలియును.

మీరు తెలివితక్కువ వారు మాత్రము కాదు. కానీ హేతుబద్ధముగా ఆలోచించని దానివలన తెలివి తక్కువ వారు ప్రవర్తించినట్లు ప్రవర్తించు చున్నారు. అదెలా అనగా! కృష్ణునికి చరిత్రవుంది, కృష్ణుడు మనలాగే పుట్టాడు, ఆయన పుట్టిన తేదీవుంది. ఆయన చనిపోయిన సంవత్సరమూ ఉంది. కానీ విష్ణుశ్వరుడు పుట్టిందే లేదు, ఆయన చరిత్రే లేదు. కేవలము పురాణాలలో కల్పించబడ్డాడు. మాయచే కల్పించపబడి అసలైన భగవంతుని గా పూజింపబడుచున్నాడు. వాస్తవానికి వినాయకుడు ఉన్నాడా లేదా? అని ఎవరూ యోచించక గ్రుష్టిగా ప్రవర్తించడము వలన, నాస్తికవాడులు హేతుబద్ధతలేని వినాయకున్ని లేదనడమేకాక, శాస్త్రములను తెలిపిన దేవున్నే లేదంటున్నారు. వ్యాసుడు అజ్ఞాన దశలోనున్న వయస్సులో పురాణములు వ్రాయడము, అందులో వినాయక పాత్రము వ్రాయడము జరిగినది. పురాణములన్నియు కాలక్షేపమునకు వ్రాయబడినవే తప్ప, కర్కుష్టేపమునకు కాదు. వినాయకుని జీవితమును గురించి ఏమాత్రము తెలియని మనుషులు వినాయకుని ఉత్సవములు చేయడములో ముందున్నారు. కృష్ణుని జీవితము తెలిసినా, కృష్ణుడు మానవుల జీవితమునకు సంబంధించిన మరియు మనిషి కర్మలనుండి బయటపడు జ్ఞానమును చెప్పినా, కృష్ణాష్టమి చేయనివారు, వినాయకుని జీవితమేమిటో తెలియకున్నా మరియు వినాయకుడు మనిషికి అవసరమైన ఏ జ్ఞానమును చెప్పకున్నా, వినాయకచవితిని చేయుచున్నారు. నేను మిమ్ములను హిందూమతమును వదలి వేరే మతములోనికి రమ్మని చెప్పడము లేదు. హిందూ (ఇందూ) పథములోని ఔస్తుంథమును తెలుసుకొని, ఇందూధర్మములను తెలిపిన కృష్ణున్ని భగవంతునిగా గుర్తించి, ప్రతి సంవత్సరము కృష్ణాష్టమిని చేయమని, అట్లు చేయడము వలన మీ కర్మలు పోవునని తెలుపుచున్నాము.

కృష్ణున్ని భగవంతునిగా గుర్తించక పోయిన కారణము వలన ఆయనను అప్రథ చేశాము. అంతేకాక కృష్ణున్ని శృంగారపురుషునిగా కపులందరు వ్రాయడము వలన, కృష్ణున్ని చిల్లర మనిషిగా లెక్కించు కొన్నాము. భాగవతపురాణములో కృష్ణుడు మధురకు పోయి కంసున్ని చంపకముందే గోపికలతో తిరిగే వాడని, వారితో శృంగారములో పాల్గొనడి వాడని, స్వయాన పోతన కవియే తెలుగులో వ్రాశాడు. సంస్కృతములో వ్యాసుడు కొంత విద్యారముగా ప్రాస్తే, దానిని తెలుగులోనికి అనువదించిన పోతన ఇంకా కల్పితము చేసి మరి విద్యారముగా ప్రాశాడు. కృష్ణుడు మధురకు పోయినది, కంసున్ని చంపినది ఆయనకు పదకొండు సంవత్సరము ల వయస్సులో జరిగినది. పదకొండు సంవత్సరములకే ఏ మనిషైనా స్థిలతో సంయోగము చేస్తాడా? శృంగారములో పాల్గొంటాడా? ఈ మాటలు విద్యారము కాదా! ఆ విధముగా కృష్ణున్ని తప్పగా వ్రాయడము వలన, దాని ఆధారముతో మనుషులలో మాయ గాఢంగా పనిచేసి, కృష్ణున్ని అల్లరి మనిషిగా లెక్కించుకొనునట్లు చేసింది. అందువలన కృష్ణుని విషయము చాలామంది ఆలోచించలేక పోయారు. 90 ఏళ్ళవయస్సులో కృష్ణుడు భగవద్గీతను చెప్పిన తర్వాత, పురాణములను ప్రాసిన వ్యాసుడు తన తప్పును తెలుసుకొని, పురాణములకు వ్యతిరేఖమైన భగవద్గీతను సంస్కృతములో శ్లోకముల రూపముగా ప్రాశాడు. అంతటి వ్యాసుడే తన తప్పును తాను తెలుసుకోగలిగి తన శ్లోకములలో కృష్ణుడు చెప్పిన ధర్మములను తెలియబరిచాడు. వేదపరమము, తపస్సు, యజ్ఞములు ధర్మములకావని అధర్మములని తాను ప్రాసిన శ్లోకములలోనే చెప్పాడు. అంతపెద్ద కార్యములే అధర్మములైనపుడు, మనము చేయు వినాయక చవితి కూడ అధర్మమే అగును. అందువలన ఇప్పటినుండి వాస్తవ విషయమును తెలుసుకొని, విశ్వవ్యాపి, సృష్టికర్త అయిన దేవుడు, భగవంతుడై కృష్ణునిగా వచ్చాడని, దేవుడే భగవంతునిగా గీతాజ్ఞానము చెప్పాడని, అదియే భగవద్గీతయని తెలిసి కృష్ణున్ని ఆరాధించి దేవునికి దగ్గరగుటకు ప్రయత్నించాడు. దేవుని దగ్గరకు చేరాలంటే

ఆయన చిరునామ(అద్ర్స్) ఏమిటో మనకు తెలియదు. ఆ చిరునామాను చెప్పువాడు ఎవడో వాడే భగవంతుడు, ఆ భగవంతుడే కృష్ణుడు. అందువలన కృష్ణుడు శరీరముతో మన మధ్యన ఉన్నపుడు ఆయన భగవంతుడైన దేవుడని, అట్లే ఆయన మన మధ్య శరీరముతో లేనపుడు దేవుడైన భగవంతుడని చెప్పవచ్చును. అర్థము కాలేదేమో మరొకమారు శ్రద్ధగా వినండి. కృష్ణుడు భూమిమీద ఉన్న ద్వాపరయుగములో భగవంతుడైన దేవుడు అనియు, కృష్ణుడు భూమిమీద లేని కలియుగములో దేవుడైన భగవంతుడనియు చెప్పవచ్చును. ఇంతవరకు చాలామంది స్వామీజీలు, బోధకులు దేవునికి, భగవంతునికి వ్యత్యాసము లేకుండా చెప్పివున్నారు. ఇప్పుడు అట్లు కాకుండ ఎవరు దేవుడో, ఎవరు భగవంతుడో గుర్తించి చెప్పుకోవలెను.

ఇంతవరకు కృష్ణుని మీద మనకున్న అపోహాలన్ని తొలగించివేసి భగవంతుడైన కృష్ణున్ని తెలుసుకొండాము. ఇంతవరకు భగవంతుడు చెప్పిన జ్ఞానమును తెలియని మనము ఆయన తెలిపిన సారాంశమును గురించి తెలుసుకొండాము. కృష్ణుని మీద భక్తిగల గోపి, గోపికలు ఆనాడే కాదు, ఈనాడు కూడ ఉన్నారని నిరూపించాము. కృష్ణుని మీద భక్తి భావమును పెంచుకొని అపార్ధ భావమును లేకుండ చేసుకొండాము. భూమిమీద కృష్ణుడు ఒక్కడే భగవంతుడని ఇతరులకు తెలియజేండాము. ఆ నేపద్యములోనే వినాయక చవితిని వదలి, కృష్ణాష్టవిని చేద్దాము. మనము చేయడమే కాక అందరిచేత చెప్పి చేయిద్దాము. హిందూత్యము మతముకాదు పథము (దారి) అని తెలియజేండాము. భూమిమీద ఏ మతమువాడైనా ఈ పథములోనికి రావలసిందేనని తెలియపరుస్తాము. మీ మతములో ఏ దేవుడున్నాడో ఆ దేవుడే ఈ భగవంతుడని అర్థమగునట్లు చేస్తాము. ఇతరులను మార్చాలంటే ముందు మనము మారాలి. మనము మారితే మన దారినే ఇతరులు అనుసరిస్తారు. కావున మొదట మనము మారుటకు కృష్ణాష్టవితోనే మొదలు పెడదాము.